

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. M.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2014, č. j. MSK 174251/2013, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen správní řád) zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy zn. 14578/2013/DOPR/HrP ze dne 2.10.2013, kterým byl žalobce uznán vinný tím, že dne 1.7.2013 v 11:15:07 hodin řídil v obci Nové Sedlice na silnici I. třídy č. 11 na ulici Opavské ve směru jízdy do Opavy, v úseku této silnice u domu č.o. 46 v levém jízdním pruhu (kde je nejvyšší dovolená rychlost obecně ze zákona stanovena na 50 km/h) osobní motorové vozidlo tovární značky Audi RZ: X, nedovolenou rychlostí, přičemž Policií České republiky mu byla silničním radarovým rychloměrem typu Ramer 7CCD naměřena rychlost jízdy 67

km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 64 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci nejméně o 14 km. Tímto jednáním měl žalobce porušit ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a naplnit skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.700,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč se lhůtou splatnosti do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobou ze dne 27.2.2014 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že správní orgán porušil jeho právo na spravedlivý proces. Poukazoval na to, že odvolání bylo podáno elektronicky e-mailem dne 29.10.2013. Potvrzení tohoto podání bylo předáno držiteli poštovní licence 4.11.2013. Poslední den lhůty 3.11.2013 byla neděle. Posledním dnem lhůty dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu byl nejbližší příští pracovní den, tj. 4.11.2013 a lhůta tedy byla zachována. Osoba pověřená podáním odvolání na poštu na to zapoměla, odjela na dovolenou mimo republiku (Libanon) a odtamtud podala dopis prostřednictvím držitele poštovní licence 4.11.2013. Odesílání zásilek odkudkoli držitelem poštovní licence dané země sdruženého ve Světové poštovní unii nelze považovat za jakékoli obstrukční jednání. Česká pošta podle informací dostupných na webu stanoví lhůtu k doručení zásilky do Libanonu v délce 5 až 7 dnů. Žalobce nemohl ovlivnit nijak okolnost, že zásilka šla ve skutečnosti déle, než ve stanovenou dobu. Ust. § 37 odst. 4 správního řádu hovoří o způsobech podání. Nikde nezmiňuje, že některé podání je nadřazeno podání jinému, či že některá podání lze učinit pouze výjimečně. Nelze hovořit o zneužití práva za situace, kdy zmocněnec něco koná poslední den lhůty. Odvolání tedy nebylo podáno opožděně, nýbrž včas, neboť rozhodnutí bylo žalobci doručeno 11.10.2013, poslední den odvolací lhůty bylo úterý 29.10.2013. Toho dne bylo e-mailem bez elektronického podpisu podáno odvolání, které bylo potvrzeno 4.11.2013 a tedy 5 denní lhůta dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu byla zachována. Rozhodnutí žalovaného je proto nezákonné.

Žalobce dále uvedl, že namísto toho, aby se žalovaný zabýval meritem věci, zejména skutečností, že přestupek byl projednán správním orgánem zcela vadně a s odepřením základních práv obviněného v řízení, přičemž tvrzené vady v žalobě podrobně rozvedl, sháněl žalovaný celý měsíc informace ke zmocněnci z jiných řízení. Za současného stavu nelze hovořit o tom, že by žalobce chtěl nějak činit obstrukce, když celé řízení je vedeno nezákonným způsobem ultra vires.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl. Předně poukazoval na to, že odvolání žalobce zamítl jako opožděné, a proto se nijak nevyjadřoval k věci samé, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně meritorně nepřezkoumával. Žalovaný dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž podrobně vysvětlil, proč procesní postup žalobce při podání odvolání posoudil jako obstrukci, respektive zdánlivý výkon práva, který nepožívá právní ochrany, a proč tedy posoudil odvolání jako opožděné. Uvedl, že nikdy netvrdil, že některý způsob podání považuje za nadřazený jinému způsobu podání. Pouze respektoval ust. § 37 odst. 4 správního řádu, podle kterého musí být neformální podání v zákonné lhůtě

potvrzeno podáním formálním, aby bylo vůbec za podání považováno a aby k němu mohlo být přihlíženo. Žalovaný ani netvrdil, že jednání žalobce považuje za zneužití práva proto, že odvolání bylo podáno poslední den odvolací lhůty. Žalovaný dále konstatoval, že zmocněnec žalobce pro správní řízení Ing. M. J. učinil dne 30.10.2013, tedy v době, kdy běžela lhůta pro doplnění neformálního odvolání u Magistrátu města Ostravy, podání datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Dne 30.10.2013 učinil podání u Magistrátu města Ostravy sice pouze prostým e-mailem, avšak z jeho obsahu je zřejmé, že tento zmocněnec se nejen zdržoval v České republice, ale také aktivně vykonával svou činnost spočívající v zastupování účastníků správních řízení. Dále zmocněnec dne 4.11.2013 podal u Magistrátu města Frýdku-Místku potvrzené odvolání datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Jestliže za tohoto stavu věcí zmocněnec žalobce podal písemné podání na poště v Libanonu (prostřednictvím třetí osoby), k čemuž neměl žádný rozumný důvod, pak tento postup nelze podle žalovaného posoudit jinak, než jako procesní obstrukci. Zmocněnci žalobce nic nebránilo, aby odvolání ze dne 29.10.2013 potvrdil sám písemně prostřednictvím pošty z České republiky nebo e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem, jímž disponuje. Doprava písemné zásilky z České republiky do Libanonu, kde bude teprve podána k poštovní přepravě adresátovi v České republice, se jeví žalovanému jako neúměrně složitá a zdoluhavá, aniž je dán rozumný důvod pro takový postup. Žalovaný zde naopak shledává záměr způsobit tímto postupem průtahy v řízení, neboť doručení poštovní zásilky z Libanonu do České republiky trvá přibližně 3 týdny až 1 měsíc. Žalovaný má za to, že správní orgán, který obdrží neformální podání, se má o potvrzení podání dozvědět v přiměřené době, což se v posuzovaném případě nestalo, když jednání zmocněnce žalobce směřovalo k tomu, aby se správní orgán o potvrzení odvolání naopak dozvěděl s co největším zpožděním. Žalovaný dále poukázal na to, že na obálce zásilky odeslané z Libanonu je jako odesílatel uveden Ing. M. J., což vzbuzuje mylný dojem, jakoby zásilku podal v Libanonu Ing. M. J. osobně, ačkoli se zjevně nacházel v České republice a ačkoli sám tvrdí, že zásilku podala třetí osoba. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že zmocněnec žalobce ve správním řízení vykonával zastoupení nikoli tak, aby byl naplněn jeho smysl a účel (hájení práv účastníka řízení, rychlý a efektivní postup v řízení), nýbrž naopak tak, aby co nejvíce ztížil řádné vedení řízení. Takové jednání nemůže podle žalovaného požívat právní ochrany, neboť je v příkrém rozporu s předpokladem minimální součinnosti, respektive s účelem a smyslem zastoupení, které má přispívat k usnadnění projednání věci. O účelovosti tohoto postupu dále svědčí skutečnost, že Ing. M. J. zcela shodný postup uplatnil v dalších řízeních, jejichž předmětem bylo obvinění z přestupku a v nichž vystupoval jako zmocněnec, což jen podporuje závěr žalovaného, že šlo o předem promyšlený způsob, jak se záměrnými průtahy v řízení pokusit dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. Jednotlivá podání byla z Libanonu odesílána nikoliv najednou, nýbrž postupně. Žalovaný uzavřel, že je toho názoru, že podání potvrzení odvolání z Libanonu není výkonem práva, nýbrž pouze zdánlivým výkonem práva, který nepožívá právní ochrany, respektive zneužitím práva, jemuž není správní orgán povinen přiznat právní účinky. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 AS 27/2011-81 a 1 Afs 107/2004-48, z nichž citoval.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 6.1.2015, č. j. 20A 7/2014-31 shledal žalobu důvodnou a rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.1.2015, č. j. 20A 7/2014-31 podal žalovaný kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 18.3.2015, č. j. 1 As 16/2015-30 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.1.2015, č. j. 20A 7/2014-31 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud uvedl, že s krajským soudem se lze samozřejmě ztotožnit v tom, že samo podání listovní zásilky na poště v cizině bez dalšího nepředstavuje zneužití práva. Taková situace může zcela běžně nastat a zákon ostatně s takovými případy počítá. Poznamenal však, že krajský soud dospěl k nesprávnému závěru, že v souzené věci nebylo namístě zohlednit postup zmocněnce v jiných řízeních. Zdůraznil, že právě širší kontext jednání zmocněnce žalobce totiž může prokázat případné obstrukční či zneužívající jednání a odlišit tak náhodné podání písemnosti k poštovní přepravě v cizině od cílené procesní strategie. Nejvyšší správní soud vzal v potaz, že podání doplnění odvolání na poště v Libanonu učinil zmocněnec žalobce prostřednictvím třetí osoby ve více případech. Poukázal na to, že jen pokud se jedná o žalovaného, proběhla před ním minimálně další dvě přestupková řízení, ve kterých Ing. J. vystupoval jako zmocněnec účastníků. Nejvyššímu správnímu soudu je dále z úřední činnosti známo, že Ing. J. vystupoval jako zmocněnec i v přestupkovém řízení vedeném před Krajským úřadem kraje Vysočina, v němž taktéž došlo k obdobnému postupu při podávání odvolání. Společným rysem zmíněných případů je, že vždy byla odvolání podána v poslední den 15 denní lhůty (§ 83 odst. 1 správního řádu) prostým e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. Nejvyšší správní soud uvedl, že je přitom zjevné, že tímto podpisem Ing. J. disponuje, neboť některá podání odvolání e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem potvrdil. Vždy se tak ovšem stalo po uplynutí 5 denní lhůty ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Pouze v nyní posuzovaném případě bylo odvolání zaslané prostým e-mailem potvrzeno opět e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. Elektronická podání byla následně ve všech případech doplněna písemným originálem podaným k poštovní přepravě v Libanonu v listopadu roku 2013 tak, aby byla splněna zákonná 5 denní lhůta. Vzhledem k výše uvedenému dle Nejvyššího správního soudu v postupu Ing. M. J. jako zmocněnce různých pachatelů přestupků vyvstává několik nelogičností, které nasvědčují tomu, že jeho jednání bylo ve skutečnosti účelové a úmyslně obstrukční. Nejvyšší správní soud dále popsal několik nelogičností v postupu zmocněnce žalobce a jeho úvahy vyústily v závěr, že byť procesní postup zmocněnce v daném případě nevedl ke konkrétnímu užítku či výhodě pro žalobce, neboť díky němu nedošlo k marnému uplynutí prekluzivní lhůty pro projednání přestupku, i tak se jednalo o procesní obstrukce, jež znemožnily zákonem předvídaný plynulý postup žalovaného v řízení. Zdůraznil, že správní orgány zde navíc nedisponovaly žádnými procesními prostředky, kterými by mohly na obstrukční jednání zmocněnce žalobce účinně reagovat. Postupu zmocněnce žalobce proto mohly čelit jedině tak, že mu nepřiznaly právní účinky a považovaly ho za zneužití práva. Žalovaný proto postupoval správně, pokud takovému postupu nepřiznal právní účinky a k doplnění odvolání zaslanému z pošty v Libanonu tak nepřihlížel. Žalovanému se v přezkoumávaném rozhodnutí podařilo dostatečně prokázat, že jednání zmocněnce žalobce směřuje ke zneužití práva, a to právě poukázáním na shodné procesní taktiky v ostatních řízeních, které krajský soud opomněl zohlednit.

V dalším řízení byl Krajský soud v Ostravě v souladu s ust. § 110 odst. 3 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Krajský soud

přezkoumal opětovně napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí z 27.11.2008 č.j. 2 As 53/2007) rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z hlediska, zda bylo toto odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze skutečnost, zda bylo odvolání podáno včas, či nikoliv.

Ze správního spisu pro posouzení věci bylo zjištěno, že žalobce dne 4.8.2013 zmocnil Ing. M. J. pro celé řízení a správnímu orgánu I. stupně předložil plnou moc. Rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 2.10.2013 zn. 14578/2013/DOPR/HrP bylo zmocněnci doručeno do vlastních rukou dne 11.10.2013. Dne 29.10.2013 ve 22:42:44 hodin bylo Magistrátu města Opavy doručeno datovou zprávou odeslanou z adresy X bez uznávaného elektronického podpisu podání zmocněnce žalobce označené jako odvolání ve věci pana M. zn. 14578/2013/DOPR/HrP. 4.11.2013 v 21:52:44 hodin Magistrát města Opavy obdržel datovou zprávu odeslanou z adresy X, rovněž bez uznávaného elektronického podpisu, v němž zmocněnec žalobce uvedl, že potvrzuje podání odvolání proti rozhodnutí v plném rozsahu a domnívá se, že správní orgán porušil právo na spravedlivý proces. Poté dne 10.12.2013 Magistrát města Opavy obdržel listovní zásilku podanou k poštovní přepravě v Libanonu dne 4.11.2013 s podáním zmocněnce žalobce ve věci 14578/2013/DOPR/HrP, v němž zmocněnec žalobce uvedl, že v označené věci potvrzuje podání odvolání proti rozhodnutí, a to v plném rozsahu. Domnívá se, že správní orgán porušil právo na spravedlivý proces. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 10.1.2014 č.j. MSK 174251/2013, jímž bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy zn. 14578/2013/DOPR/HrP ze dne 2.10.2013 jako opožděné zamítnuto podle § 92 odst. 1 správního řádu, bylo zmocněnci žalobce doručeno 17.1.2014.

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálhopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) věta před středníkem, správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li

v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.

Podle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu, odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 86 odst. 1 správního řádu, odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

V posuzované věci bylo ze správního spisu zjištěno, že rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 2.10.2013 zn. 14578/2013/DOPR/HrP bylo doručeno zmocněnci žalobce do vlastních rukou v souladu s ust. § 19 odst. 4 správního řádu dne 11.10.2013 a tímto dnem došlo k oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první správního řádu. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání započala běžet dne 12.10.2013 a skončila dne 29.10.2013 (úterý). Jestliže žalobce poslední den odvolací lhůty 29.10.2013 podal odvolání v elektronické podobě (bez zaručeného elektronického podpisu), které doplnil shodným blanketním odvoláním, podaným k poštovní přepravě ve lhůtě dané § 37 odst. 4 správního řádu, 4.11.2013, čili v poslední den lhůty pro doplnění odvolání podaného prostřednictvím datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu, avšak listovní zásilka byla podána k poštovní přepravě v Libanonu a Magistrátu města Opavy byla doručena až 10.12.2013, vycházel Krajský soud v Ostravě ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci č. j. 1 As 16/2015-30, kterými byl v souladu s ust. § 110 odst. 4 s.ř.s. vázán a na které v podrobnostech zcela odkazuje a z nichž vyplývá, že takovýto postup zmocněnce žalobce nevedl k realizaci práva žalobce na spravedlivý proces, nýbrž k úmyslnému protahování řízení a oddalování konečného rozhodnutí ve věci a že žalovaný postupoval správně, pokud takovému postupu nepřiznal právní účinky a k doplnění odvolání zaslanému z pošty v Libanonu nepřihlížel. Neshledal-li žalovaný 5 denní lhůtu pro potvrzení datové zprávy dodané dne 29.10.2013 za zachovanou, neboť takovýto postup byl toliko obcházením zákona s cílem chovat se navenek formálně konformně se zákonem, ale ve skutečnosti tak, aby bylo dosaženo výsledku právním předpisem nepředvídaného a nežádoucího, jsou jeho závěry správné. Jelikož zákonná lhůta pro podání odvolání marně uplynula dnem 29.10.2013, pak s ohledem na shora uvedené závěry a závazný právní názor Nejvyššího správního soudu, je nutno na odvolání podané datovou zprávou bez uznávaného elektronického podpisu dne 29.10.2013 nahlížet tak, jako by nebylo podáno, neboť nebylo zákonem předepsaným způsobem ve lhůtě doplněno. Žalovaný proto správně postupoval, když odvolání podané k poštovní přepravě až 4.11.2013 jako opožděné v souladu s ustanoveními § 83 odst. 1 věty první správního řádu a § 92 odst. 1 správního řádu zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením, včetně řízení o kasační stížnosti, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4.5.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně